BESLUT MEDDELAT AV FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

den 1 augusti 2003 *

I mål T-198/01 R [II],

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenau (Tyskland), företrätt av advokaterna G. Schohe och C. Arhold, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av V. Di Bucci och V. Kreuschitz, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

* Rättegångsspråk: tyska.

med stöd av

Schott Glas, Mainz (Tyskland), företrätt av advokaten U. Soltész,

intervenient,

angående en talan om förlängning av det uppskov med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens beslut 2002/185/EG av den 12 juni 2001 om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EGT L 62, 2002, s. 30), som förordnades i förevarande mål genom beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 4 april 2002,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande

Beslut

Bakgrund

1 Den 12 juni 2001 antog kommissionen, avseende det stöd som den givit referensnummer C/19/2000 och som definierats i ett formellt granskning-

förfarande vilket inletts i enlighet med artikel 88.2 EG den 4 april 2000, beslut 2002/185/EG om det statliga stöd som Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH (EGT L 62, 2002, s. 30) (nedan kallat det omtvistade beslutet). Efter att uttryckligen ha avstått från att i sitt beslut granska alla stöd som potentiellt kunde vara oförenliga med den gemensamma marknaden, vilka beviljats sökanden och som ingick i de av Tyskland den 1 december 1998 anmälda åtgärderna, koncentrerade sig kommissionen på en av dessa åtgärder, närmare bestämt en betalningsbefrielse uppgående till 4 miljoner DEM (2 045 168 euro) (nedan kallad betalningsbefrielsen), avseende den köpeskilling som Technische Glaswerke Ilmenau (nedan kallat TGI) var skyldigt Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben (nedan kallat BvS) enligt ett avtal av den 26 september 1994 (nedan kallat asset-deal 1 (avtal om överlåtelse av tillgångar)).

2 Enligt det omtvistade beslutet överensstämde inte betalningsbefrielsen med en privat investerares beteende. I beslutet konstateras att den utgör ett statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden i den mening som avses i artikel 87.1 EG, vilket inte kan godkännas med tillämpning av artikel 87.3 EG (artikel 1). Kommissionen ålade således Tyskland att återkräva stödet (artikel 2).

3 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 28 augusti 2001 har sökanden väckt talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet.

4 Genom skrivelse av den 17 september 2001 avslog kommissionen den ansökan om uppskov med återkravet av betalningsbefrielsens belopp som framställts av den tyska regeringen i en skrivelse av den 23 augusti 2001.

5 Genom skrivelse av den 2 oktober 2001 delgav BvS sökanden en kopia av kommissionens skrivelse av den 17 september 2001 och ett föreläggande att

senast den 15 oktober 2001 återbetala ett belopp uppgående till 4 830 481,10 DEM (2 469 785,77 euro), det vill säga beloppet av det omtvistade stödet jämte ränta, som enligt BvS egna beräkningar uppgick till 830 481,10 DEM (424 618,24 euro). BvS preciserade även, med beaktande av att sökanden hade meddelat myndigheten sin avsikt att inge en ansökan till förstainstansrätten om uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet, att den för att inte i förväg påverka utgången av denna ansökan skulle avstå från att kräva återbetalning av det omtvistade stödet innan förstainstansrätten hade fattat beslut.

6 Genom särskild handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 oktober 2001 har sökanden väckt talan med stöd av artiklarna 242 EG och 243 EG om att förstainstansrätten skall bevilja uppskov med verkställigheten av artikel 2 i det omtvistade beslutet.

7 Genom beslut av den 4 april 2002 i förevarande mål (mål T-198/01 R, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen, REG 2002, s. II-2153, nedan kallat det ursprungliga beslutet), beslutade förstainstansrättens ordförande i punkt 1 i beslutet om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i det omtvistade beslutet till den 17 februari 2003 (nedan kallat det ursprungliga uppskovet). I punkt 2 i sagda beslut förenades det beviljade uppskovet med tre villkor som skulle iakttas av sökanden.

8 De väsentliga faktiska omständigheter i förevarande mål som föregick ingivandet av ansökan om interimistiska åtgärder beskrivs i punkterna 7–21 i det ursprungliga beslutet, medan en mer detaljerad sammanfattning av det omtvistade beslutet finns i punkterna 22–27. Det förfarande inför förstainstansrätten som ledde till detta ursprungliga beslut beskrivs i punkterna 36–47.

9 Genom skrivelse av den 3 juli 2001 inledde kommissionen ett andra formellt granskningsförfarande i enlighet med artikel 88.2 EG, vilket gavs referensnummer C 44/2001. Detta nya förfarande avsåg för det första omvand-

lingen av bankgarantin avseende återstoden av köpeskillingen enligt asset-deal 1, för det andra beviljandet av lån från Thüringer Aufbaubank (nedan kallad TAB) och för det tredje uppskjutandet till år 2003 av förfallodagen för betalning av sagda återstod av lånet. Dessa åtgärder, som preliminärt ansågs vara stöd som var oförenliga med den gemensamma marknaden, beskrivs i det meddelande som publicerades i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* av den 27 september 2001 (Uppmaning enligt artikel 88.2 i EG-fördraget att inkomma med synpunkter på stödåtgärd C 44/2001 (ex NN 147/98) — Stöd till förmån för TGI — Tyskland (EGT C 272, s. 2).

10 Genom beslut av den 15 maj 2002 av ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning i utökad sammansättning gavs företaget Schott Glas tillstånd i förevarande mål i sak att intervenera till stöd för svarandeinstitutionens yrkanden.

11 I enlighet med det ursprungliga beslutet avgav revisionsbyrån Pfizenmayer & Birkel i Berlin en tredje rapport (de två första expertutlåtandena hade avgivits under det inledande förfarandet i förevarande interimistiska förfarande) om TGI:s ekonomiska ställning, denna gång avseende ställningen den 1 juli 2002 (nedan kallad mellanrapport 2002). Denna rapport inkom till förstainstansrättens kansli den 5 augusti 2002 och delgavs kommissionen den 7 augusti 2002.

12 Kommissionen antog den 2 oktober 2002, efter det nya formella förfarandet, beslut K(2002) 2147 slutligt om det statliga stöd som Tyskland har genomfört till förmån för TGI (nedan kallat det andra beslutet). Enligt ordalydelsen i artikel 1 i detta andra beslut har Tyskland genomfört statligt stöd till förmån för sökanden som är oförenligt med den gemensamma marknaden. Stödet omfattade omvandlingen av bankgarantin och lånet från TAB på 2 000 000 DEM (1 015 677 euro). Tyskland är enligt artikel 2 skyldigt att utan dröjsmål återkräva detta stöd av sökanden.

13 Det ursprungliga beslutet bekräftades efter överklagande den 18 oktober 2002 genom beslut av domstolens ordförande i mål C-232/02 P (R), kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau (REG 2002, s. I-8977).

14 Sökanden återbetalade i enlighet med det ursprungliga beslutet den 16 december 2002 ett belopp av 256 000 euro till BvS, och kvitto på betalningen tillhandahölls i handlingar som inkom till förstainstansrättens kansli den 23 december 2002.

15 Genom ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 18 december 2002 har sökanden väckt talan om ogiltigförklaring av det andra beslutet.

16 Den 31 december 2002 kunde sökanden genom en förtida betalning även sänka storleken på det återstående lånet från TAB till omkring ... euro [1].

17 Den 28 januari 2003 avgav revisionsbyrån Pfizenmayer & Birkel, likaledes i enlighet med det ursprungliga beslutet, en fjärde rapport om sökandens ekonomiska ställning, närmare bestämt per den 31 december 2002, varav en kopia ingavs av sökanden till förstainstansrättens kansli och översändes till kommissionen den 31 januari 2003 (nedan kallad slutrapport 2002).

18 Efter det att kommissionen den 3 februari 2003 hade anmodats att inkomma med eventuella synpunkter på denna rapport, ingav kommissionen yttrande den 11 februari 2003 (nedan kallat yttrande om slutrapporten 2002).

1 — Dold konfidentiell uppgift

19 Genom handling som inkom till förstainstansrättens kansli den 14 februari 2003 har TGI framställt en begäran om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i det andra beslutet (mål T-378/02 R, Technische Glaswerke Ilmenau mot kommissionen).

Förfarande

20 Eftersom sökandebolaget ansåg (i enlighet med de faktiska omständigheter som sammanfattats ovan i punkterna 11, 14 och 17) att det hade fullgjort alla skyldigheter som ålåg det enligt punkt 2 i det ursprungliga beslutet, ingav det genom särskild handling, som inkom den 17 februari 2003, till förstainstansrättens ordförande en ansökan om förlängning av det ursprungliga uppskovet till dess att förstainstansrätten hade avkunnat dom rörande talan i huvudsaken (nedan kallad ansökan om förlängning). Denna ansökan grundas i fråga om kravet på skyndsamhet särskilt på en femte rapport från revisionsbyrån Pfizenmayer & Birkel av den 7 februari 2003 om sökandens ekonomiska ställning per denna dag (bilaga 2 till ansökan, nedan kallad expertutlåtandet Pfizenmayer 5).

21 Genom beslut av den 18 februari 2003 i enlighet med artikel 105.2 andra stycket i förstainstansrättens rättegångsregler beslutade förstainstansrättens ordförande att förordna om tillfällig förlängning av det ursprungliga uppskovet till dess att beslut fattats i sak angående förevarande ansökan om förlängning.

22 Efter det att justitiesekreteraren vid förstainstansrätten den 27 februari 2003 hade mottagit en skrivelse från intervenienten angående interventionens ställning i förevarande interimistiska förfarande, skrev han till parterna i målet och till intervenienten och bekräftade att med hänsyn till beslutet av den 15 maj 2002 av ordföranden på femte avdelningen i utökad sammansättning och den accessoriska karaktären av förevarande interimistiska förfarande var det följaktligen lämpligt att betrakta intervenienten som intervenient även i sistnämnda förfarande.

23 Kommissionen inkom med skriftligt yttrande rörande förevarande ansökan om förlängning den 12 mars 2003.

24 Genom skrivelse av den 17 mars 2003, kompletterad genom skrivelse av den 20 mars 2003, framställde sökanden en begäran i enlighet med artikel 116.2 i rättegångsreglerna om konfidentiell behandling i förhållande till intervenienten av vissa avsnitt i ansökan om interimistiska åtgärder, av vissa bilagor och vissa avsnitt i andra bilagor till sagda ansökan, samt av vissa andra handlingar som hör till målet. Sökanden inkom även med en icke konfidentiell version av ifrågavarande handlingar.

25 Efter det att icke konfidentiella versioner av sagda handlingar hade delgivits av justitiesekreteraren vid förstainstansrättens kansli, har intervenienten inte framställt några invändningar mot, eller yttrat sig om, dem.

26 Eftersom kommissionen i sina yttranden faktiskt ifrågasatte sanningshalten i den förklaring på heder och samvete som makarna Geiss avlade den 8 oktober 2001 (bilaga 9 till denna ansökan om interimistiska åtgärder), begärde förstainstansrättens ordförande genom skrivelse av den 18 mars 2003 att sökanden skulle inkomma med handlingar om makarnas inkomster för perioden den 1 januari 1994–den 28 februari 2003, som särskilt skulle innehålla utdrag avseende samtliga deras privata bankkonton och alla relevanta upplysningar om deras förmögenhet.

27 Den 3 april 2003 inkom sökanden med de handlingar angående makarna Geiss förmögenhet som efterfrågats i skrivelsen av den 18 mars 2003, i konfidentiella respektive icke konfidentiella versioner.

28 Parterna yttrade sig muntligen och besvarade förstainstansrättens frågor vid förhandlingen den 11 april 2003. Vid nämnda förhandling beslutade förstain-

stansrätten att med hänsyn till avsaknaden av bestridanden från svarandens och intervenientens sida bifalla sökandens begäran om konfidentiell behandling i förhållande till intervenienten.

29 Efter förhandlingen anmodade förstainstansrätten sökanden, i skrivelse från förstainstansrättens justitiesekreterare av den 16 april 2003, att besvara vissa frågor skriftligen.

30 Sökanden besvarade dessa frågor den 8 maj 2003 (nedan kallat svaret på frågorna). Sökanden begärde även konfidentiell behandling, i enlighet med artikel 116.2 i rättegångsreglerna och i förhållande till intervenienten, av vissa avsnitt i detta svar och i de handlingar som bifogats det, varav en icke konfidentiell version samtidigt ingavs till förstainstansrättens kansli.

31 Genom skrivelse av den 13 maj 2003 framställde intervenienten invändningar mot att vissa uppgifter avlägsnats ur sagda icke konfidentiella version av svaret på frågorna.

32 Sökanden inkom med yttrande om denna invändning från intervenienten genom skrivelse av den 22 maj 2003.

33 Kommissionen yttrade sig den 23 maj 2003 om svaret på frågorna (nedan kallat kommissionens kompletterande yttrande). Genom skrivelse samma dag avstod kommissionen från att yttra sig om intervenientens invändning mot sökandens begäran om konfidentiell behandling av sagda svar.

34 Genom skrivelse av den 3 juni 2003 framställde sökanden en begäran om konfidentiell behandling i förhållande till intervenienten av vissa uppgifter som ingick i kommissionens kompletterande yttrande. Sökanden ingav även en icke konfidentiell version av denna inlaga till förstainstansrättens kansli.

35 Genom skrivelse av den 5 juni 2003 uppgav intervenienten däremot, samtidigt som den vidhöll sin invändning av den 13 maj 2003 angående de uppgifter som avlägsnats ur den icke konfidentiella versionen av svaret på frågorna, att den inte hade några invändningar mot att uppgifter hade avlägsnats ur den icke konfidentiella version av kommissionens kompletterande yttrande som ingivits av sökanden.

36 Genom skrivelse daterad följande dag återkallade intervenienten sina invändningar mot avlägsnandet av uppgifter i den icke konfidentiella versionen av svaret på frågorna. Intervenienten uppgav även att det skriftliga yttrande som den hade ingivit den 3 juni 2003 på sagda svar, oavsett dess ovannämnda invändning av den 13 maj 2003, hädanefter skulle kunna betraktas som slutgiltigt.

Rättslig bedömning

37 Förstainstansrätten får enligt artiklarna 242 EG och 243 EG jämförda med artikel 225.1 EG, om den anser att omständigheterna så kräver, förordna om uppskov med verkställigheten av den påtalade rättsakten eller förordna om nödvändiga interimistiska åtgärder.

38 I artikel 104.2 i rättegångsreglerna föreskrivs att det i en ansökan om interimistiska åtgärder skall anges de omständigheter som ställer krav på skyndsamhet och de faktiska och rättsliga grunder på vilka den begärda åtgärden omedelbart framstår som befogad (*fumus boni juris*). Dessa villkor är kumulativa, vilket innebär att en ansökan om uppskov skall ogillas när ett av villkoren inte är uppfyllt (beslut meddelat av domstolens ordförande den 14 oktober 1996 i mål C-268/96 P(R), SCK och FNK mot kommissionen, REG 1996, s. I-4971, punkt 30, beslut meddelat av förstainstansrättens ordförande den 8 december 2000 i mål T-237/99 R, BP Nederland m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-3849, punkt 34, och det ursprungliga beslutet, punkt 50). I förekommande fall kan även en avvägning mellan de föreliggande intressena göras i ett interimistiskt förfarande (beslut meddelat av domstolens ordförande den 23 februari 2001 i mål C-445/00 R, Österrike mot rådet, REG 2001, s. I-1461, punkt 73, och det ursprungliga beslutet, punkt 50).

39 Enligt artikel 107.3 i rättegångsreglerna kan datum för den interimistiska åtgärdens upphörande fastställas i beslutet, även om det interimistiska beslutet har verkningar fram till dess att domen i målet rörande huvudsaken avkunnas (se, för ett liknande resonemang, beslut meddelat av domstolens ordförande den 16 juli 1984 i mål 160/84 R, Oryzomyli Kavallas och Oryzomyli Agiou Konstantinou mot kommissionen, REG 1984, s. 3217, punkt 9, och det ursprungliga beslutet, punkt 51).

Ansökningarna om konfidentiell behandling av den 8 maj och den 3 juni 2003

40 Sökanden har i sina ansökningar åberopat artikel 116.2 i rättegångsreglerna. Med hänsyn till att invändningarna mot åberopandet av att viss information som sökanden avlägsnat från sina ytterligare ansökningar om konfidentiell behandling av den 8 maj och den 3 juni 2003 var affärshemligheter återkallats, anser förstainstansrätten att sagda ansökningar kan bifallas, med ett enda undantag. När det gäller namnet på revisionsbyrån och namnet på den ansvarige expert vid

den byrå som avgav ett expertutlåtande för TGI:s räkning i detta mål, är det uteslutet att dessa upplysningar kan betraktas som sökandens affärshemligheter. Dessa namn är i vart fall numera allmänt kända till följd av det ursprungliga beslutet, som redan har offentliggjorts i Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt och spridits på institutionens hemsida på Internet, utan att sökanden har givit uttryck för någon reservation i detta avseende.

41 Härav följer att ansökan inte kan bifallas i denna del.

Fumus boni juris

42 Kommissionen bestrider inte längre att det föreligger *fumus boni juris* i detta mål.

43 Med hänsyn till att förstainstansrättens gynnsamma bedömning med avseende på detta villkor i det ursprungliga beslutet har bekräftats under tiden i det ovannämnda beslutet kommissionen mot Technische Glaswerke Ilmenau (se punkterna 54–79 i sagda beslut) och att det inte därefter har framkommit att förhållandena ändrats på ett sådant sätt att bedömningen skulle bli en annan (se, för ett liknande resonemang, domstolens beslut av den 14 februari 2002 i mål C-440/01 P(R), kommissionen mot Artegodan, REG 2002, s. I-1489, punkterna 61–64), anser förstainstansrätten att sagda villkor fortfarande är uppfyllt i förevarande mål.

Krav på skyndsamhet

Parternas argument

44 Sökanden har i huvudsak gjort gällande att trots TGI:s positiva utveckling (en ökad omsättning med ... procent år 2002), är det fortfarande tydligt att bolaget inte skulle kunna betala tillbaka det omtvistade stödet utan att gå i konkurs, i synnerhet inte inom den tidsfrist som BvS medgav bolaget i sin skrivelse av den 2 oktober 2001. Detta påstående bekräftas av mellanrapporten och slutrapporten 2002 samt av expertutlåtandet Pfizenmayer 5. Det framgår av TGI:s ekonomiska utveckling sedan antagandet av det omtvistade beslutet att kommissionens påstående, som uttalades som en reaktion på den ursprungliga ansökan om interimistiska åtgärder, om att sökanden skulle gå i konkurs även för det fall uppskov beviljades med verkställigheten av det omtvistade beslutet är uppenbart felaktigt.

45 I sitt yttrande på slutrapporten 2002 uttryckte kommissionen vissa förbehåll beträffande relevansen av den rapport om TGI:s ekonomiska ställning per den 31 december 2002 som presenterades av företagsledningen samtidigt som slutrapporten 2002 lades fram.

46 Kommissionen har i sitt skriftliga yttrande i allt väsentligt inskränkt sig till att, i syfte att bestrida förlängningsansökans brådskande karaktär, påstå att Karl-Albrecht Geiss, TGI:s huvudägare och företagsledare, har de medel som behövs för att betala tillbaka det omtvistade stödet. Kommissionen har anmärkt att med hänsyn till att Karl-Albrecht Geiss, enligt de yttranden som ingavs av Tyskland under det nya formella förfarandet, avstod från en bonus till företagsledningen som uppgick till en miljon DEM från och med år 1997, måste han således ha mottagit en sådan bonus under flera år från och med grundandet av sökandebolaget år 1994. Följaktligen borde han själv ha möjlighet att låna ut belopp som skall återbetalas i enlighet med det omtvistade beslutet till sökanden. I

vart fall skulle han åtminstone kunna erhålla ett personligt lån i en privat bank på marknadsmässiga villkor för att återbetala resten av lånet från TAB.

47 Kommissionen har vid förhandlingen, understödd av intervenienten, upprepat detta argument. Intervenienten har anfört att det enligt tysk insolvensrätt inte kan anses vara omöjligt att erlägga betalning när en gäldenär kan erhålla ett banklån tack vare en borgensförbindelse. Intervenienten har frågat sig varför sökanden aldrig försökte erhålla skadestånd på grundval av sitt påstådda civilrättsliga krav på delstaten Thüringen. En företagsledare sådan som sökanden är skyldig att göra gällande sådana rättigheter. En sådan fordran skulle till och med kunna säljas till en bank eller användas som säkerhet i utbyte mot ett lån. Följaktligen kan sökanden i själva verket inte med giltig verkan påstå att bolaget saknar likviditet. Intervenienten har i sitt skriftliga yttrande tillagt att sökanden i enlighet med artikel 273.1 i tyska civillagen skulle kunna hävda "retentionsrätt" (Zurückbehaltungsrecht) gentemot ett eventuellt återbetalningskrav från TAB:s sida, som baseras på sökandens lån. TAB skulle i vart fall, om den försökte erhålla en sådan återbetalning, handla enligt marknadsekonomiska spelregler och inte riskera att sökanden gick i konkurs, särskilt med hänsyn till att en del av lånesumman redan har återbetalats.

48 Kommissionen har i sitt kompletterande yttrande vidhållit att det framgår av svaret på frågorna att det föreligger en uppenbar motstridighet vad gäller det verkliga värdet på Karl-Albrecht Geiss borgensförbindelse i det avtal där lånet från TAB regleras mellan å ena sidan sökandens ståndpunkt inom ramen för förevarande ansökan om förlängning, samt i ansökan om interimistiska åtgärder avseende det andra beslutet i mål T-378/02 R och å andra sidan den ståndpunkt som den framfört i talan i huvudsaken. Även om det är sant, såsom har konstaterats i svaret på frågorna, att borgensförbindelsen saknar värde i sig kan TGI inte i sak i mål T-378/2 R visa att lånet beviljades på marknadsmässiga villkor. Denna motstridighet påverkar enligt kommissionen den brådskande karaktären hos såväl ansökan om förlängning som ansökan om interimistiska åtgärder. Vidare motsägs sökandens påstående av den skrivelse från TAB som bifogats svaret angående borgensförbindelsen. Slutligen är det nästan omöjligt att

Karl-Albrecht Geiss, som enligt de handlingar som inkom den 3 april 2003 erhållit arvoden från sökanden på ... euro under perioden 1994–2003, inte skulle ha lyckats bygga upp någon egen förmögenhet.

49 Rent allmänt har kommissionen, med stöd av intervenienten, gjort gällande att sökanden motsäger sig själv genom att hävda att den är ett bolag som på samma gång är livskraftigt och oförmöget att betala tillbaka det belopp som motsvarar betalningsbefrielsen.

Förstainstansrättens bedömning

50 Det är lämpligt att först upprepa de rättsliga bedömningar som gjordes i punkterna 96–99 i det ursprungliga beslutet.

51 Vad inledningsvis beträffar kommissionens förbehåll i dess yttrande om slutrapporten 2002 konstaterar förstainstansrätten att enbart den omständigheten att sökanden valde att bifoga en annan rapport från sökandens företagsledning till sagda rapport, vars framläggande föreskrevs i villkoren när det ursprungliga uppskovet beviljades, inte kan påverka relevansen av den information som lämnas i slutrapporten 2002. Förstainstansrätten noterar att kommissionen i sagda yttrande inte i sak bestritt bedömningen av sökandens ekonomiska ställning i slutrapporten 2002. Med hänsyn till den invändning som kommissionen har gjort avseende företagsledningens rapport inskränker sig förstainstansrätten emellertid vid sin bedömning av ifrågavarande ansökan om förlängning till att beakta vissa siffror som tillhandahålls i sagda rapport, vilka uttryckligen bekräftas antingen i slutrapporten 2002 eller i expertutlåtandet Pfizenmayer 5.

52 Det framgår klart av slutrapporten 2002 och expertutlåtandet Pfizenmayer 5 att sökandens disponibla tillgångar per den 31 december 2002, särskilt efter återbetalningen av 256 000 euro till BvS, återbyggnaden av den andra ugnen till en mycket hög kostnad av ... euro och den förtida inbetalningen till TAB efter det att det andra beslutet hade antagits, endast uppgick till ... euro. Denna situation, som är långt ifrån oförenlig med sökandens påstående att TGI:s ekonomiska ställning utvecklas i positiv riktning, visar tvärtom att sökanden inte skulle gå i konkurs innan dom avkunnats i sak, det vill säga med största sannolikhet under det första halvåret 2004, för det fall det ursprungliga uppskovet skulle förlängas.

53 Förstainstansrätten konstaterar att mellanrapporten respektive slutrapporten 2002 samt expertutlåtandet Pfizenmayer 5 bekräftar att saneringen av TGI hade konkretiserats på ett inte försumbart sätt sedan det ursprungliga beslutet fattades. För det första skall det erinras om att det i expertutlåtandet Pfizenmayer 2 förutsågs att TGI skulle erhålla en positiv balansräkning med ett överskott på omkring 15 850 euro för år 2002 (punkt 103 i det ursprungliga beslutet). För det andra skall det konstateras att TGI på ett mycket påtagligt sätt har kunnat utveckla leveranserna av kompletterande produkter (Komplettierung), vilket har gjort det möjligt för bolaget att öka sin omsättning med ... euro år 2002 (det vill säga en ökning med ... procent i jämförelse med år 2001). Även om denna utveckling inte togs med i beräkningen, framgår det av slutrapporten 2002 att ökningen av omsättningen i varje grupp med produkter som är jämförbar med dem som tillverkades under de föregående åren ligger i storleksordningen ... euro, eller ... procent. Härtill kommer en växande orderingång, som motsvarar ett värde av ... miljoner euro i slutet av år 2002.

54 Härav följer att sökanden med tillräckligt stor sannolikhet har kunnat visa att bolaget kommer att överleva minst fram till dess att dom avkunnats i sak. Däremot skulle en omedelbar verkställighet av det omtvistade beslutet inom kort, om inte omedelbart, innebära ett hot mot dess fortsatta existens, på så sätt som hävdas i de ovannämnda rapporterna och expertutlåtandena.

55 Kommissionen och intervenienten har gjort gällande, parallellt med sina yttranden i mål T-378/02 R angående ansökan om uppskov med verkställigheten av artikel 2 i det andra beslutet, att något krav på skyndsamhet numera inte föreligger i örevarande mål. De baserar sig väsentligen på vad som framkommit om Karl-Albrecht Geiss arvoden sedan år 1994 och om att han den 26 februari och den 3 mars 1998 personligen kunde ingå en borgensförbindelse i form av proprieborgen för att garantera lånet från TAB, som uppgick till 2 miljoner DEM (1 015 677 euro).

56 Det framgår dock av makarna Geiss deklaration på heder och samvete av den 8 oktober 2001, som styrks av de handlingar som ingavs till förstainstansrätten den 4 april 2003, att TGI:s ägares personliga förmögenhet är mycket begränsad. Det är således föga troligt att en annan bank skulle bevilja makarna Geiss ett lån för att göra det möjligt för dem att betala tillbaka återstoden av den summa som motsvarar betalningsbefrielsen och som (enligt expertutlåtandet Pfizenmayer 5 och med hänsyn till betalningen den 16 december 2002 av 256 000 euro i enlighet med villkoren för det ursprungliga uppskovet) uppgår till ... euro.

57 Vad beträffar de tvivel som kommissionen faktiskt har givit uttryck för beträffande dessa handlingars fullständiga karaktär, särskilt med anledning av att Karl-Albrecht Geiss, med hänsyn till de arvoden han erhållit från TGI sedan år 1994, inte kunnat bygga upp någon förmögenhet, är det tillräckligt att konstatera att en läsning av dessa handlingar och tillhörande förklaringar av Pfizenmayer i rapporten av den 26 mars 2003 inte ger anledning att ifrågasätta trovärdigheten hos de upplysningar som lämnas i handlingarna. Det är tydligt att Karl-Albrecht Geiss arvode varit blygsamt i jämförelse med den genomsnittliga lönen för företagsledare i tyska bolag av samma storlek. Karl-Albrecht Geiss avstod i likhet med övriga personer i företagsledningen och övriga anställda i TGI från vissa inkomster, såsom julpremier, för att lindra företagets likviditetsproblem. När det gäller hans övriga inkomster, som inte härrör från TGI, handlar

det väsentligen om en relativt låg pension som Karl-Albrecht Geiss erhåller av tyska staten. En sammanställning av makarna Geiss saldon på bankkonton för åren 1999, 2000, 2001, 2002 och fram till den 28 februari 2003 ger uppenbart stöd åt sökandens argument att TGI:s ägares förmögenhet verkligen är begränsad.

58 Under dessa förhållanden ankommer det inte på förstainstansrätten att spekulera om den av makarna Geiss uppvisade bristande förmågan att spara mer betydande belopp sedan år 1994 på så sätt som kommissionen önskar, med tanke på att kommissionen insisterat på att nämna att det finns tillgångar gömda som tillhör TGI:s ägare och särskilt Karl-Albrecht Geiss.

59 Enbart den omständigheten att TAB i sin skrivelse av den 2 maj 2003 (bilaga 3 till svaret på frågorna) inte verkar anse att Karl-Albrecht Geiss borgensförbindelse saknar värde, visar på intet sätt att Karl-Albrecht Geiss förfogar över en betydande förmögenhet. Den visar förmodligen på nämnda banks önskan att betona Karl-Albrecht Geiss personliga ansvar för lånet från TAB.

60 Vad beträffar den påstådda skyldigheten att föra talan om skadestånd i domstol mot delstaten Thüringen, på vilken kommissionen och intervenienten stöder sig, finner förstainstansrätten att detta förutsätter att TGI har en sådan rätt och att det finns ett direkt samband mellan delstaten Thüringens eventuella överträdelse och kostnaderna för de förtida utgifter som sökanden åsamkats år 1998. Enligt sökanden ingicks, när lånet från TAB erhölls, den bästa möjliga kompromissen under de mycket svåra omständigheter som sökanden befann sig i år 1998. I vart fall är det långt ifrån säkert att väckande av den typ av talan som kommissionen och intervenienten har föreslagit är tillräckligt för att hindra att bolaget går i konkurs för det fall denna ansökan avslås, detta mot bakgrund av de förhållanden med svag likviditet som TGI fortfarande befinner sig i. Förstainstansrätten anser det nämligen vara föga troligt att en tysk domstol, vid vilken talan om krav på återbetalning av lånet från TAB väcks, skulle vilandeförklara eller avslå ansökan

enbart på grund av en möjlig retentionsrätt enligt artikel 273.1 i den tyska civillagen, som TGI skulle kunna göra gällande på grundval av delstatens påstådda skyldighet gentemot sökanden.

61 Förstainstansrätten finner följaktligen att kravet på skyndsamhet är uppfyllt i förevarande mål. Det är således nödvändigt att göra en avvägning mellan samtliga ifrågavarande intressen.

Intresseavvägningen

62 Sökanden har åberopat samma intressen som dem som åberopas i sökandens ansökan om interimistiska åtgärder (se punkterna 110 och 111 i det ursprungliga beslutet). Enligt sökanden bör denna intresseavvägning leda till samma resultat, eftersom förhållandena inte har ändrats på ett grundläggande sätt under tiden. Vad gäller intervenientens intresse har sökanden anfört att detta bolag har erhållit bidrag som var betydligt större än dem som sökanden eventuellt kommit i åtnjutande av, såväl i samband med privatiseringen av Jenaer Glaswerk i början av 1990-talet som nyligen. TGI har till stöd för detta påstående hävdat att intervenienten år 2002 erhöll ett offentligt stöd som uppgick till 80 500 000 euro från delstaten Thüringen för att installera en fabrik i denna delstat.

63 Sökanden har under förhandlingen på en fråga från förstainstansrätten uppgivit att den utöver en återbetalning av återstoden av lånet från TAB skulle kunna tänka sig möjligheten att, med hänsyn till den positiva utvecklingen av dess ekonomiska ställning år 2002 och utsikterna för år 2003, betala ytterligare 256 000 euro inom en rimlig tidsfrist, men har samtidigt bestridigt att en ytterligare betalning till BvS är nödvändig.

64 I sitt svar på frågorna har sökanden bekräftat att den överväger sagda möjlighet. Med beaktande av den förnyade granskningen av bolagets finanser per den 24 april 2003 förutser den att den per den 31 december 2003 kommer att ha disponibla tillgångar uppgående till ... euro. Sökanden har i samband med denna prognos preciserat att hänsyn därvid tagits till en omdisponering (bland annat uppskjutandet av renoveringen av taket på den fjärde ugnen till år 2004) av vissa investeringar som anses nödvändiga enligt expertutlåtandet Pfizenmayer 5 och till en första återbetalning, som enligt avtal skall ske den 31 december 2003 med ett belopp på ... euro och som avser återstoden av den köpeskilling som föreskrivits i asset-deal 1. Om sökanden dessutom skulle vara tvungen att betala 256 000 euro till BvS skulle bolaget inte förfoga över mer än ... euro i likvida medel. Härav följer att en ytterligare betalning av ett sådant belopp skulle innebära största tänkbara ansträngning, för att inte riskera att bolaget går i konkurs.

65 Kommissionen har i sitt kompletterande yttrande försvarat den ståndpunkt den intog under förhandlingen, enligt vilken ingen extraordinär omständighet i den mening som avses i punkt 116 i det ursprungliga beslutet längre föreligger i förevarande mål. Sökanden har härvidlag betonat att summan av de i båda målen ifrågavarande stöden, om räntan beaktas, nu är betydligt högre i förhållande till det totala stöd på 67 425 000 DEM (34 473 855 euro) som TGI mottagit (det ursprungliga beslutet, punkt 117) än de 6 procent av sagda totala stöd som beaktades av förstainstansrätten i nämnda beslut. Vidare skulle tio företag som är verksamma på sökandens marknad kunna dra nytta av en återbetalning av ifrågavarande stöd. Slutligen har sökanden med stöd av intervenienten preciserat att intervenienten i storlek räknat är mer eller mindre likvärdig sökanden inom sektorn för produktion av varor som konkurrerar med TGI:s produkter.

66 Förstainstansrätten anser, i likhet med de överväganden som redogörs för i punkterna 115–117 i det ursprungliga beslutet, att det föreligger extraordinära och i hög grad specifika omständigheter även i detta mål, vilka väger över till förmån för uppfattningen att de interimistiska åtgärderna skall förlängas.

67 Denna slutsats påverkas på intet sätt av att de omtvistade stödens storlek i de båda målen, vars sammanlagda belopp är mycket lågt i förhållande till de totala stödbelopp som TGI erhållit och gentemot vilket ingen invändning har framställts av kommissionen, beaktas sammantaget. När det gäller intervenientens ställning är det visserligen korrekt att den genom sin interventionsinlaga med större precision har kunnat visa Schott Glas och TGI:s respektive betydelse i den relevanta glasindustrisektorn. Dock kvarstår det förhållandet att det förstnämna bolaget ingår i en koncern som har mycket högre omsättning än sökanden. Med hänsyn till sökandens fortfarande svaga likviditet är det föga troligt att bolaget förfogar över resurser som kan göra det möjligt för det att bete sig på ett sätt som kan snedvrida konkurrensen, såsom exempelvis att föra en sådan aggressiv prispolitik som kommissionen och intervenienten har kritiserat den för. Vidare förefaller det som om sökanden helt nyligen har kommit i åtnjutande av ett bidrag från delstaten Thüringen på ett betydande belopp, som tydligen godkänts av kommissionen, medan de i detta mål och i mål T-378/02 R omtvistade stöden lämnades år 1998.

68 Med hänsyn till gemenskapsintresset av att statliga stöd, inklusive de som avser omstrukturering och som i första hand ges till företag i ekonomiska svårigheter, återkrävs på ett effektivt sätt, kan det emellertid inte vara motiverat att bevilja ett fullständigt uppskov med verkställigheten av det omtvistade beslutet till dess att dom avkunnats i sak. Sökanden har slutligen inte motsatt sig en sådan begränsning i förevarande mål. Bolaget har således i svaret på de skriftliga frågorna erbjudit sig att ta fram en ny detaljerad ekonomisk rapport efter det att ett ytterligare belopp på högst 256 000 euro betalats från och med nu till och med den 31 januari 2004, i vilken plan det skall undersökas om det mot bakgrund av den nuvarande likviditeten är möjligt att betala ytterligare ett belopp till BvS.

69 Härav följer att det är motiverat att bevilja begränsade interimistiska åtgärder i detta mycket speciella mål, vilka på ett adekvat sätt kan svara mot behovet av att säkerställa ett effektivt interimistiskt rättsligt skydd.

70 Med iakttagande av det allmänna intresset av att statligt stöd som förklarats vara oförenligt med den gemensamma marknaden och som enligt beslut skall återkrävas faktiskt återbetalas när det är möjligt, skall uppskovet med verkställigheten av artikel 2 i det omtvistade beslutet förlängas till den 17 februari 2004.

71 Uppskovet skall vara förenat med följande villkor. För det första skall sökanden uppfylla de fyra villkor som uppställs i punkt 2 i det beslut som fattats i dag i mål T-378/02 R, särskilt vad gäller de datum som anges i detta. För det andra skall sökanden till BvS senast den 31 december 2003 återbetala ytterligare ett belopp på 256 000 euro och inom en vecka efter sagda återbetalning, dock senast den 7 januari 2004, inge ett kvitto avseende återbetalningen till förstainstansrättens kansli och till kommissionen. För det tredje skall sökanden till förstainstansrättens kansli och till kommissionen senast den 6 februari 2004 inge en detaljerad rapport upprättad av en revisor om den ekonomiska ställningen per den 31 december 2003, och särskilt om det ytterligare belopp som sökanden kan betala senast före den 30 juni 2004 för det fall dom i målet i sak inte har avkunnats sistnämnda dag.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS ORDFÖRANDE

följande beslut:

1) **Uppskov med verkställigheten av artikel 2 i kommissionens beslut 2002/185/EG av den 12 juni 2001 om det statliga stöd C 44/2001 som Tyskland beviljat till förmån för Technische Glaswerke Ilmenau GmbH skall ske till den 17 februari 2004.**

2) Uppskovet skall vara förenat med följande villkor. För det första skall sökanden uppfylla de fyra villkor som uppställs i punkt 2 i det beslut som fattats i dag i mål T-378/02 R, särskilt vad gäller de datum som anges i detta. För det andra skall sökanden till Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben senast den 31 december 2003 återbetala ytterligare ett belopp på 256 000 euro och inom en vecka efter sagda återbetalning, dock senast den 7 januari 2004, inge ett kvitto avseende återbetalningen till förstainstansrättens kansli och till kommissionen. För det tredje skall sökanden till förstainstansrättens kansli och till kommissionen senast den 6 februari 2004 inge en detaljerad rapport upprättad av en revisor om den ekonomiska ställningen per den 31 december 2003, särskilt om det ytterligare belopp som sökanden kan betala senast den 30 juni 2004 för det fall dom i målet i sak inte har avkunnats sistnämnda dag.

3) Beslut om rättegångskostnader, inklusive intervenientens kostnader, kommer att meddelas senare.

Luxemburg den 1 augusti 2003.

H. Jung

Justitiesekreterare

B. Vesterdorf

Ordförande